

Narațiunea de vineri - 6

ÎNĂLȚAREA LUI HRISTOS

Capitolul 95 din Evanghelia celor Doisprezece Apostoli

După ce Iisus s-a arătat viu ucenicilor Săi, după învierea Sa, și a stat cu ei nouăzeci de zile, învățându-i și vorbind despre Împărăție și despre lucrurile care țin de Împărăția lui Dumnezeu, și după ce a terminat tot ce avea de făcut, i-a condus pe cei doisprezece cu Maria Magdalena, cu Iosif, tatăl Său, cu Maria, mama Sa, și cu celelalte femei sfinte, până în Betania, pe muntele Măslinilor, unde îi adunase. Când l-au văzut cum stătea în mijlocul lor, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit.

Iisus le-a vorbit și le-a zis: „Iată, v-am ales dintre oameni și v-am dat Legea și Cuvântul adevărului. V-am așezat ca lumina lumii și ca o cetate care nu poate fi ascunsă. Dar vine vremea când întunericul va acoperi pământul și întunericul grosolan poporul, iar dușmanii adevărului și ai dreptății vor domni în Numele Meu și vor instaura o împărăție a acestei lumi, vor asupra poporul și vor face ca dușmanul să hulească; vor pune păreriile oamenilor drept doctrinele Mele și învățând în Numele Meu ceea ce Eu nu am învățat și întunecând mult din ceea ce am învățat prin tradițiile lor. Dar aveți curaj, căci va veni și vremea când adevărul pe care l-au ascuns se va manifesta, și lumina va străluci, iar întunericul va trece, și se va instaura adevărata împărăție, care va fi în lume, dar nu din ea; și Cuvântul dreptății și al iubirii va ieși din Centru, cetatea sfântă a Muntelui Sionului, iar Muntele care este în țara Egiptului va fi cunoscut ca un altar de mărturie pentru Domnul. Și acum mă duc la Părintele meu și la Părintele vostru, la Dumnezeuul meu și la Dumnezeuul vostru. Dar voi, rămâneți în Ierusalim și rămâneți în rugăciune și, după șapte zile, veți primi putere de sus și se va împlini în voi făgăduința Spiritului Sfânt; și veți ieși din Ierusalim către toate semințiile lui Israel și la marginile pământului”.

După ce a spus aceste lucruri, și-a ridicat mâinile sale pure și sfinte și i-a binecuvântat. Și s-a întâmplat că, în timp ce îi binecuvânta, s-a despărțit de ei și un nor, strălucitor ca soarele, l-a ridicat din fața lor și, pe când se

înălța, unii îl țineau de picioare, iar alții i se închinau, căzând cu fața la pământ.

În timp ce ei priveau neclintiți spre cer, doi oameni îmbrăcați în veșminte albe au stat lângă ei și le-au zis: „Bărbați israeliți, de ce stați cu ochii în cer; același Iisus care a fost luat de la voi într-un nor și, după cum L-ați văzut mergând la cer, așa va veni iarăși pe pământ”.

Apoi s-au întors la Ierusalim de pe Muntele Măslinilor, care se află la o zi de Sabat de oraș. În timp ce se întorceau, nu au găsit-o pe Maria Magdalena și au căutat-o, dar nu au găsit-o. Unii dintre ucenici au spus: „Învățătorul a luat-o”. Și s-au mirat și au rămas în mare uimire. Era mijlocul verii, când Iisus s-a înălțat la cer și nu împlinise încă cincizeci de ani, căci era necesar ca în viața lui să se îplinească de șapte ori șapte ani. Da, pentru ca el să se desăvârșească prin suferința tuturor experiențelor și să fie un exemplu pentru toți: pentru copii și părinți, pentru cei căsătoriți și celibatari, pentru tineri și pentru cei de vârstă înaintată, și da, pentru toate vârstele și condițiile vieții muritoare.